

Bir Yitik Yaşam

– MDK60 · 09 Kasım 2012

Kader değildi yaşadıklarımız bence
Kendi kaderimizi kendimiz çizdik ellerimizle

Sonu hüsrana değildi kurduğumuz hayallerin
Çiçek açıyordu baktığımız her yerde
Güneş bir başka doğuyordu gözlerimizde
Aşka uzanmıştı ellerimiz hüzne değildi
Bir sen vardın sevgili birde sen
Koşuşuyorduk sevda bahçelerinde

Artık ne sen varsın nede ben
Nede leyla mecnun misali aşkımız
Seni düşünmek var şimdi hüzünlü gecelerde
Dudağında ikimizin dediğimiz şarkımız
Oysa hayatımın vazgeçilmeziydin sen
Sen vardın el açıpta yalvardığım dualarımda
Acılarımı hazin bitişleremi avuç açmış ellerim
Yazık dün de mi kaldı şimdi senli düşlerim

Ne zamanki sonbahar yağmurları yağsa aklıma hep sen gelirsin
Ne çok severdin el ele yağmurda yürümeyi
Ve birde eminönünde ekmek arası balık yemeği
Gözlerin marmaraya eş değerdin o deniz gözlerin
Kıskandırırdı sanki tabiatı buğday sarısı saçların
Ve o pamuksu ellerin

Ahh ahh bu sensizliğin iç çekişleri sen duymuyorsun
Boşa giden bu ömür benim benimdir bu yitik yaşam
Kar yağdı saçlarıma çığ düştü düşlerime gelipte bir görse
Artık sobamda geçti üşüyorum
Isıtmıyor üstüme örttüğüm battaniyem
Titrek bir mum ışığı eşliğinde yazıyorum bu şiiri sana
Işıklarım sönmüş zifiri karanlık şimdi her yer
Ve paketimde kalmış son birdal sigaram

Kanar gecelerim sabahlar olmaz çok uzak
Cellat kırmızısı gözlerim yaş değil hep kan damlar
Gönülde mevsim hazan açmazmı çiçeklerim
Açmazmı papatyalar açmazmı laleler yada güller
Bir bozkır ayazında üşüyor hayallerim
Sessiz bir vedayamı avuç açmış ellerim

Kanatıyor yokluğun paramparça olmuş kalbim bir görsen
Bir çocuk misalim daha büyümemişti hayallerim
Doymamıştım sevmelere seni ben
Görüyorum ki gökyüzüm karanlık sel sağnak yağmurlarım
Eser deli rüzgarlar kasırgalar kopar yüreğimde
Sonu gelmezmi hiç kederin dinmezmi yağışlarım

Artık titriyor sana yazan ellerim kalemim yaazmaz
Dilimde söz kalmadı gönül artık sevmelere kanmaz
Vuslata erecekmi hayallerim benimde sabahlarım olacak mı
Yada ötüşecekmi gönül bahçemde kuşlarım çiçeklerim açacakmı
Bakıyorum gökkubbem mavi değilmi mavi değilmi denizlerim
Yoksa yoksa yönünü kaybetmiş meçhule giden bu yol benim mi
Yoksa son nefesimdemiylim

Ne varsa seninle gitti herşey kurduğum hayaller ve düşler
Sana aitti sevmelerim sana aitti gülüşler
Yerimde yeller esiyor artık o eski ben değilim
Ben değilim bu resimdeki gördüğün hep hazinmi gidişler

Demek ki bitti herşey herşey buraya kadarmış meğer
Bir uzun yolculuk görüyorum gözlerimde
Gidiyorum şimdi senden çok uzaklara
Yatağım boş şimdi sen yoksunya
Değmedi bir başka tene ellerim
Bedende değil odamda sensizliğin kokusu
Ateşi sönmüş bak ocağımın
Duvardaki resmindir şimdi bana senden kalanın

Şimdi tarifin zor bende kelimeler kifayetsiz
Söndümü yıldızlarım güneşim doğmazmı
Kaldım mı şimdi bir başıma sensiz

Ne ümidim kaldı aşktan artık herşey yalan
Bana bakarken o gözlerin
Seviyorum deme bana ne yazık ki
Sende kaldı gülüşlerim... Sedat Kesim